

ہک جنگل بچ ہک پہنگیاڑ رہندا آسا۔ اوہ جنگل بچ زکا شکار کر کے
 اپنا ٹھنڈ پھر کھندا آسا۔ اسی جنگل بچ ہک خرگوش اپنے پھین پھراواں نال
 رہندا آسا۔ اوہ خرگوش بڑا خوبصورت آسا۔ اُس دارنگ دُدها نالوں چٹا ہور
 اکھیاں نیلیاں آسیاں۔ پہنگیاڑے اکو اوہ خرگوش مچ چنگا لگدا آسا۔ پہنگیاڑ
 جس ویلے اِس کو اپنے پھین پھراواں نال کھیڈ دیاں دکھداتہ مچ خوش ہوندا۔
 ہک تہیاڑے پہنگیاڑے دکھیا کہ خرگوش کھلا بیٹھا داہے ہور دُوے اس
 دے سنگی کھیڈ رہے ہین۔ پہنگیاڑ اُسں ادھر ادھر دکھیا ہور چکے نال اُتھا کچھ
 کے خرگوش کول بہہ رہیا۔ پہنگیاڑا خرگوش پکڑ کھندا ہور اوہ اُس کو غلی جینی
 پہاڑی تے کھن گیا۔ جس ویلے پہنگیاڑا خرگوشا کو کھن کے جُل رہیا آسا تہ

اُس دے سنگیاں ہور پھنیں پُہراواں سُن دِکھ کُہندا۔ اوہ سب پہنگیاڑا تچھاں
 دروڑے۔ خرگوش ڈر رہیا آسا جے پہنگیاڑا اُس کو کھانا چھوڑے۔ پہنگیاڑا
 خرگوش ہکی جائی بن چھوڑیا۔ رات ہونے والی آسی۔ پہنگیاڑا زمی گھنٹی شروع
 کیتی ہور کھڑی کھڑی خرگوشا کو دِکھدا کہ اوہ نس نہ گچھے۔ خرگوش پہنگیاڑا کو دِکھ
 کے ڈردا آسا ہور سوچدا آسا کہ ایہہ زمی کیاں گھندا ہے۔ جد پہنگیاڑا زمی گھن
 کُہندی تہ اُس سُن خرگوشا کو اس کھوپانچ سٹیا ہور کھوہ مٹی نال پُہر چھوڑ لیس۔

ایہہ سب گچھ خرگوشا دے پُہن پُہرا تہ سنگی دِکھ رہے آسے ہور ایہہ دِکھ
 کے حیران ہو گئے کہ پہنگیاڑا سُن خرگوشا دا سارا جسم دفن کر چھوڑیا، مگر گردن
 باہر رہن دتی۔ پہنگیاڑا اس کو چھوڑ کے چلا گیا۔ سب دوست دروڑ کے اس کول
 آئے ہور اس کو کڈھنے دی کوشش کرن لگے۔ اتنے بچ پہنگیاڑا آ گیا ہور اُس کو
 دِکھ کے سب نس گئے۔ پہنگیاڑا خرگوش واسطے گاجر آندی آسی۔ اس سُن خرگوشا
 کو گاجر کھوالی ہور اُس سُن خرگوشا دی ہر طراں دی خدمت کیتی ہور پہنگیاڑ
 روزانہ خرگوشا دی خدمت کردا۔ خرگوشا کو ایہہ سمجھ نیہہ آیا کہ پہنگیاڑا روزانہ
 اُس دی خدمت کیاں کردا ہے ہور نہ ہی اُس اجاں توڑیں مُکو کھا ہدا ہے۔

خرگوشادے پہنیں پہراواں ہورسنگیاں اس کو چھوڑالنے دی کوشش کیتی،
 لیکن کامیاب نہہ ہوئے۔ کیاں کہ پہنگیاڑ ہر وقت اُس کول رہندا آسا۔
 ہک تہیاڑے پہنگیاڑ اُس خرگوشا کو باہر کڈھ کے چھوڑیا ہور خرگوش باہر
 نکدیاں ہی اچھلنا کدنا شروع کر چھوڑیا۔ پہنگیاڑ ایہہ دکھ کے خوش ہور ہیا
 آسا۔ خرگوش ہک دم رُک گیا ہور سوچن لگا۔ فر اُس سُن آکھیا ”پہنگیاڑ پہراوا! مُکو
 اِنج پتہ چلیا کہ تڈھ ماہڑی اتنی خدمت کیاں کیتی؟ کیاں کہ اُس تہیاڑے
 کھیڈ دیاں ماہڑا پیر زخمی ہو گیا آسا۔ میں تڈھ احسان مند ہاں کہ تُّساں ماہڑی
 مچ خدمت کیتی۔ ایہہ احسان ساری زندگی نہ پُہل سکدا۔“
 پہنگیاڑ آکھیا ”پہراوا ایہہ ماہڑا فرض آسا ہور اَساں سبھاں کو چا سیدا ہے
 کہ ہکی دُوے دے کم آواں ہور پیار و محبت نال رہواں۔ اِسراں اِنہاں دواں
 بچ پکی دوستی ہوگئی۔

1۔ اوہکھے لفظاں نامطلب:

چنگا : بچھا۔ اچھا کدنا : چھالاں مارنا

2۔ مندرجہ ذیل سوالاں نے جواب دیو:

- (۱) خرگوشا دارنگ کیسا آسا؟
- (۲) پہنگیاڑ خرگوش کو کھیڈ دیاں دِکھ کے کہہ محسوس کردا آسا؟
- (۳) پہنگیاڑا خرگوشا کو بیٹھا دِکھ کے کہہ کیتا؟
- (۴) پہنگیاڑا زمین گھن کے کہہ کیتا؟
- (۵) پہنگیاڑا خرگوش دی روزانہ خدمت کیاں کردا آسا؟

3۔ خالی جگہاں کو مناسب لفظاں نال پھرو:

- (۱) خرگوش بڑا..... آسا۔
- (۲) پہنگیاڑا خرگوش واسطے..... آندا آسا۔
- (۳) پہنگیاڑا روزانہ خرگوشا دی..... آسا۔
- (۴) دوستاں اس کو..... دی کوشش کیتی۔
- (۵) پھراوا ایہہ ماہڑا..... ہے۔
- (۶) اسراں انہاں دواں بچ..... ہوگئی۔

